

tistisch niveau, deels door hemzelf en deels door anderen bedacht werden de ontwerpen in fraaie aquarellen getekend door Frans Bakker⁵²). De uitbundige versieringen van bruggen, straten en pleinen waren eveneens het werk van kunstenaars, zo ook de erepoort van het Aesthetisch Genootschap in het Park (1899). De koninklijke loge in de Groote Schouwburg bij de hulding van de koningin-moeder in 1904 was ontworpen door J.Verheul Dzn. en in het muzikale: de feestcantate 'De Koningin te Rotterdam' (1899) door J.R.Arnold (tekst) en J.C.Bunk (muziek). Het 'Koninginnelied', door Bickers en G.van Krieken. Laatstgenoemde kennen we ook als componist van het Rotterdamse Stedelijk (1894). Naast de genoemde composities en de door Arthur Seidel, kapelmeester van de Schutterijmuziek, geschreven 'Feestouverture' zijn er ongetwijfeld meer gelegenhedswerkjes uitgevoerd, waarvan echter alleen nog de naam in lange krantekolommen is terug te vinden.

Vervolgens de gebruikelijke gedenkplaten: 'Harer Majesteit's zegetocht door den Lande' (1891) uitgegeven bij de Gebrs. Poot te Rotterdam, en 'Oranje en Nederland, gedenkplaat bij de plechtige inhuldiging in 1898', getekend door P.A.Schipperus. Deze Piet Schipperus heeft zich tijdens de verschillende Oranje-manifestaties niet onbetuigd gelaten. Hij kende dan ook zijn verplichtingen. Door een subsidie van koning Willem III was deze Rotterdammer⁵³), die in de handel niet tierde, in staat geweest zijn roeping te volgen en schilder te worden. Tijdens Emma's bezoek aan de Rotterdamse Academie op 30 mei 1891 was Schipperus docent. In het halve uur, waarin door beide vorstinnen een hele rij kunstwerken werd bekeken, mocht hij het genoegen smaken door koningin Emma toegesproken te worden met 'een betuiging van hoge ingenomenheid met zijn schilderij "September"'. Volgens het Rotterdamsch Nieuwsblad zou zij gezegd hebben: 'Heel mooi mijnheer Schipperus'. Misschien hierdoor geïnspireerd had Schipperus voor de blijde inkomst van Wilhelmina het idee gelanceerd dat de kunstenaars in het Park een aparte manifestatie zouden houden. Omdat daar een bedrag van vijfduizend gulden mee gemoeid was, zou er een tribune worden opgericht met vijfhonderd zitplaatsen die voor tien gulden per stuk dienden te worden verkocht. Zo zou men de koninginnen tijdens haar rijtoer van dichtbij kunnen zien. Maar ach, het geld kwam in de verte niet bij elkaar. En grote sponsors kwamen ook al niet opdagen. Alles dreigde te mislukken. Tenslotte heeft men zich moeten beperken tot een